

9. Тая дохватка ся съставя отъ три прѣдложенія, на примѣръ:

Всяко лишене е врѣдително,

Неученіето е лишене;

Слѣдователно неученіето е врѣдително.

10. По тоя начинъ обыкновенно ся излага силлогизмътъ въ Логикъ-тъ, а въ Риторикъ-тъ вѣтъ-та може да го увеличи и напѣстри краснорѣчиво съ други приставены прѣдложенія, като начне отъ което ще отъ тритѣ прѣдложенія. Нѣка земемъ за примѣръ горнія силлогизмъ, и нѣка го пораспустимъ малко: *Кой не знае, че колкото Smy лишены отъ едно нѣщо, толко повече Smy излочести? Нѣ неученіето ны лишява отъ истинъ-тъ, държи ны въ мрака на невѣжеството; и не е ли то, което ни затуля очитѣ, та ни не дава да глѣдамы свѣтлинъ-тъ на Божіи-ты истини? Оттова какъ да не е то врѣдително, или по-добрѣ душегубително?*

11. Първото отъ тритѣ прѣдложенія въ силлогизма ся нарича *главно*; защото обема цѣль родъ, то естъ, всяко кое да е лишене; второто ся нарича *частно*, защото означава отдѣлно и исключително само неученіето, защото и сиромашіята и робството, и болѣстѣта сж лишения както и други много. Третето ся нарича *умозаключеніе*.

12. Когато нѣкое отъ прѣдложеніята не е до толко явно, или е сжмнително, въ такъвъ случай трѣбва да го подкрѣпимъ чрезъ друго едно или по́вече прѣдложенія, нарѣчены *подтвърденія* или *винословія* като: *Зло нѣщо е лишене-то, защото ны прави да страдамы; нѣ кой не знае, че таково е и неучение-то? защо-то не само ны лишява отъ срѣдствата за да си придобывамы прѣпытаніето, нѣ ны лишява и отъ самъ-тъ свѣтлинъ на истинъ-тъ, отъ самъ-тъ добродѣтель: затова какъ да ся не трудимъ отъ все-сърдце да избѣгнемъ отъ него, като отъ причинъ на толко злины и да прѣгърнемъ ученіето, което е корень на чело́вѣческото благополучіе?* Отъ тоя примѣръ е явно, че подпорката, или винословіето на главното прѣдложеніе е другото приставено нему прѣдло-